

تنوع جغرافیایی آثار امسال جشنواره چشم‌گیر بود

صفحه ۸

نشست صمیمانه دبیر جشنواره با نمایندگان رسانه‌ها

خبرنگاران و نمایندگان رسانه‌های حاضر در جشنواره فیلم کودک و نوجوان اصفهان، در نشست صمیمانه با حضور حامد جعفری، دبیر جشنواره شرکت کردند.

در این نشست دبیر جشنواره و سید محمد صادق لواسانی، مدیر روابط عمومی جشنواره، دیدگاه‌های مختلف اهالی رسانه را درباره موضوعات مرتبط با جشنواره شنیدند و در مواردی که نیاز به ارائه توضیح بود، نکاتی را مطرح کردند.

از جمله موضوعاتی که خبرنگاران به عنوان دغدغه در این نشست مطرح کردند، می‌توان به چگونگی برگزاری جشنواره و الزاماتی که برپایی این رویداد در محلی خارج از تهران ایجاد می‌کند، پیشنهاد اختصاص سانس ویژه برای خبرنگاران، در نظر گرفتن تبلیغات شهری برای جشنواره در شهرهایی که میزبان نمایش فیلم‌ها هستند، لزوم تبیین نسبت جشنواره با صداوسیما و هم‌چنین حضور و نمایش فیلم‌های انیمیشن در جشنواره اشاره کرد.

شماره سوم
دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۲
تایرک

سرمقاله

جشنواره کودک، من را به آرزوی کودکی ام رساند

سهیل موفق

جشنواره کودک اما برای من همیشه خاطراتی خوب و به یادماندنی به جا گذاشته و برایم از دوران کودکی معنا داشته. من به جز این‌که برای جشنواره فیلم کودک اصفهان فیلم ساختم، چند دوره هم داور جشنواره بودم. در دهه ۷۰، اولین بار به عنوان مجری و بازیگر از سمت شبکه دو به جشنواره کودک اصفهان آمدم.

از همان سالی که آمدم و حتی قبل‌تر که فقط مخاطب بودم و بعدها که به یکی از دست‌اندرکاران تبدیل شدم، همیشه وقتی می‌رفتم فیلم ببینم، شوق و ذوق داشتم. چون از کودکی آرزویم بود فیلم‌ساز شوم و اصلاً به هوای فیلم‌سازی بازیگر شده بودم. آرزویم این بود که روزی فیلمی بسازم که روی همین پرده سینما بیاید؛ فیلمی که خودم دوست دارم و برای مخاطبانی که در سالن می‌بینمشان، ساخته شده باشد. با آن‌ها کنار هم بنشینیم، فیلم را ببینیم و لذت ببریم.

خوشحالم که با جشنواره کودک به آرزوی بچگی‌ام رسیدم و این جشنواره آرزوی من را محقق کرد. البته در همه این سال‌ها خودم هم تلاش کردم و خدا را شکر که فیلم‌هایی ساختم که به این جشنواره راه یافتند.

فیلم «نوروز»، آخرین ساخته من، به این دلیل که در جشنواره فجر نمایش داده شد و بلافاصله بعد از آن در نوروز اکران شد، دیگر امکانش نبود که پارسال به جشنواره کودک بیاید. همیشه این حسرت در دل من بود که ای کاش این فیلم را در اصفهان با بچه‌های اصفهانی می‌دیدم. تمام اکران‌هایی که برای فیلم‌های «شکلاتی» و «پاستایونی» در اصفهان داشتم، برای من بسیار باشکوه بود. وقتی می‌دیدم سالن‌ها و حتی پله‌های سالن‌های سینما پر می‌شدند و فیلم به سانس‌های ویژه می‌رسید، واقعاً تجربه‌ای فراموش‌نشدنی بود.

امسال اما با لطف و مساعدت آقای جعفری، دبیر محترم جشنواره، و همه عزیزان دبیرخانه و ستاد برگزاری جشنواره، اکران ویژه‌ای برای فیلم «نوروز» در نظر گرفته شد که از همه دوستان بسیار ممنونم. چون واقعاً دوست داشتم فیلم «نوروز» نیز همانند آثار قبلی‌ام بر پرده سینماهای جشنواره کودک و نوجوان اصفهان برود و با مخاطبان این رویداد به تماشای «نوروز» بنشینیم.

فارغ از این‌که همه ایران را دوست داریم، اصفهان یکی از شهرهایی است که برای من جایگاه ویژه‌ای دارد و دلیلش همین خاطرات جذابی است که جشنواره کودک اصفهان برای من ساخته.

دوست دارم در پایان، یک جمله خطاب به همه کودکان امروز بگویم. از بچه‌ها خواهش می‌کنم که خودشان را دوست داشته باشند. در همین یک جمله، معناهای بسیاری پنهان است. کودک باید بداند که با دوست‌داشتن خود، می‌تواند رویدادهای زیبا و الهام‌بخشی را برای خود، دیگران و جهان پیرامونش بیافریند.

سال‌هاست این حرف‌ها را تکرار می‌کنم؛ حالا شاید با ادبیاتی متفاوت‌تر. حالا می‌خواهم از چند سال قبل دوباره نگاهی بیندازیم به وضعیت سینمای کودکمان، که من نامش را سینمای کودک و خانواده می‌گذارم. چند سالی است که حال این سینما خوب نیست.

در دوره‌ای هم که من فیلم «شکلاتی» را ساختم، فیلمی که اولین بار در همین جشنواره اصفهان نمایش داده شد، درخشید و بازیگرانش جایزه گرفتند، اعلام کردم حال سینمای کودک خوب نیست و این خوب نبودن دلایل مختلفی دارد.

دلیل اول، کم‌کاری‌هایی است که در زمینه فیلمنامه و محتوا وجود دارد. بچه‌های امروز ما به واسطه دسترسی به محصولات فرهنگی گوناگون، فضای مجازی و رسانه‌های مختلف، سلیقه‌ای بسیار به‌روز و جهانی دارند. اما ما، بعضاً، فقط تلاش می‌کنیم یک فیلم بسازیم؛ فقط به این دلیل که فیلمی ساخته باشیم. در این فرایند، مخاطب‌شناسی نمی‌کنیم.

در وهله اول، فیلمنامه، چون پاشنه آشیل ماجراست، باید مورد توجه و دقت قرار بگیرد. مشکل بعدی، بحث سرمایه‌گذاری است، حتی اگر به‌روز هم فکر کنیم، حتی اگر تلاش کنیم خودمان را به استانداردهای جهانی نزدیک کنیم و روی قصه کار کنیم، وقتی به مرحله سرمایه‌گذاری و اکران می‌رسیم، با موانع متعددی روبه‌رو می‌شویم. البته که این مسئله تجربه شخصی من است.

تازه‌ترین‌ها درباره برنامه نمایش
فیلم‌های جشنواره کودک و نوجوان

بلیت ۲۵ هزار تومانی فیلم‌ها برای کودکان

محمد رضا فرجی، مدیر امور سینماهای سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، درباره برنامه نمایش فیلم‌های این رویداد در تهران و سایر شهرستان‌ها گفت: «سانس‌های نمایش ویژه صبح و مخصوص دانش‌آموزان در نظر گرفته شده است. هر دانش‌آموز می‌تواند با بلیت ۲۵ هزار تومان فیلم‌ها را تماشا کند. هم‌چنین روزی دو سانس برای پخش فیلم‌ها در نظر گرفته شده است؛ سانس اول ساعت ۸:۳۰ صبح و سانس دوم ساعت ۱۰.»

فرجی در ادامه سخنان خود درباره این‌که برنامه نمایش فیلم‌های جشنواره در استان‌های مختلف به چه ترتیب خواهد بود توضیح داد: «در استان‌ها نیز برای هر استان یک سینما در نظر گرفته‌ایم که روزی دو سانس ویژه دانش‌آموزان داشته باشد. قیمت بلیت همان ۲۵ هزار تومان است و فیلم‌ها مطابق برنامه تهران خواهند بود. اما به دلیل محدودیت سه‌روزه، هر استان تنها سه یا چهار فیلم را به نمایش خواهد گذاشت.»

او درباره علت انتخاب سانس‌های صبح برای دانش‌آموزان و این‌که چنین برنامه‌ای چه ویژگی‌ها و مزایایی را شامل می‌شود این‌چنین توضیح داد: «دانش‌آموزان فقط در این ساعات امکان حضور دارند و از سوی دیگر نمی‌خواستیم اختلالی در اکران عمومی فیلم‌های روی پرده ایجاد شود. چراکه سینماها قراردادهای جاری با فیلم‌های در حال اکران دارند.»

بازدید مهمانان خارجی جشنواره از موزه ملی هنر اصفهان

داوران بخش بین الملل، داوران نوجوان و مهمانان خارجی جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان از موزه ملی هنر اصفهان بازدید کردند. یکشنبه شب، در دومین روز برگزاری سی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم کودکان و نوجوانان، داوران بخش بین الملل، داوران نوجوان و مهمانان خارجی جشنواره، با حضور در موزه ملی هنر اصفهان، از آثار تاریخی و هنری موجود در موزه بازدید کردند. در ادامه این بازدید، مهمانان جشنواره در ضیافت شهردار اصفهان حاضر شدند. در این ضیافت که به میزبانی علی قاسمزاده (شهردار اصفهان) برگزار شد، علاوه بر مهمانان خارجی، حامد جعفری (دبیر جشنواره)، مهدی جمالی‌نژاد (استاندار اصفهان)، کمال حیدری (دبیر اجرایی رویداد)، محمدرضا تشکری (مسئول بخش بین الملل جشنواره) و تعدادی دیگر از مهمانان حضور داشتند. چنان مهدی محمدالعیسی، داور عمانی، و آندره آمارتینیونی، یکی دیگر از اعضای هیئت داوران، در این ضیافت سخنرانی کردند.

شماره سوم
دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

تایپیک

۳

اعلام نامزدهای فیلم‌های مسابقه کوتاه داستانی و پویانمایی

نامزدهای دو بخش فیلم‌های مسابقه کوتاه داستانی و پویانمایی جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اعلام شد. فهرست نامزدهای بخش فیلم‌های مسابقه کوتاه داستانی و پویانمایی سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان به شرح زیر است:

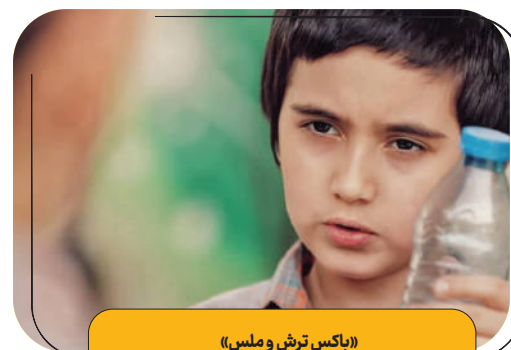
نامزدهای دریافت پروانه زرین بهترین فیلم کوتاه داستانی:

«ته‌باری»
کارگردان و تهیه‌کننده: حسین پورخلیلی

«بیتورا»
کارگردان: محمدفرج صالحی | تهیه‌کننده: محمد مهدی ابابادی

«باکس ترش و ملس»
کارگردان: حانیه زنگارکی | تهیه‌کننده: بهرام رضا زاده

«مشق هرروز»
کارگردان: امیرروئینی | تهیه‌کننده: سجاد انتظاری مهدی

«فرشته و شکاربان»
کارگردان: نوید صولتی | تهیه‌کننده: مهاجر توحیدپرست

نامزدهای دریافت پروانه زرین بهترین فیلم پویانمایی کوتاه:

«محبیا»
کارگردان و تهیه‌کننده: امیر فیضی

«کرگوش»
کارگردان و تهیه‌کننده: رضا سربخش و علی جمالی مطلق

«دیوار پشت و رو ندارد»
کارگردان و تهیه‌کننده: اکبر تراب‌پور

مهگان فرهنگ

بهترین فیلم کودک: شهرموش‌ها، کلاه قرمزی و پسر خاله
بهترین فیلم درباره کودکان: کیسه برنج، خانه دوست کجاست؟، باشو غریبه کوچک
بهترین فیلم نوجوان: ضربه فنی (غلامرضا رمضان)
بهترین فیلم درباره نوجوانان: دوندۀ (امیر نادری)، گال (ابوالفضل جلیلی)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مرضیه برومند
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

پریسا ساسانی

بهترین فیلم کودک: چکمه (محمد علی طالبی)
بهترین فیلم نوجوان: درخت گلایی
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مرضیه برومند
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: گلنار (فیلم گلنار)

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۴

گفت‌وگو با محمد متین اوجانی، کارگردان «بامبولک ۲، شهر آرزوها»

ماجرای عروسکی که بازیگر می‌شود

در سینمای کودک، خلق آثاری که هم بتوانند قصه‌گو باشند و هم دارای پیام، کاری بس دشوار و پرچالش است. محمد متین اوجانی، کارگردان فیلم سینمایی «بامبولک ۲، شهر آرزوها»، با نگاهی متفاوت به سینمای کودک، تلاش کرده است تا در قالب قصه‌ای اصیل و صمیمانه، دنیای کودکان را به تصویر بکشد. در این گفت‌وگو، او از چالش‌های ساخت فیلمش، استفاده از عروسک به عنوان شخصیت اصلی، انتخاب بازیگران کودک و بزرگسال و هم چنین وضعیت سینمای کودک در ایران می‌گوید.

از ایده‌ای که شما را به سمت ساخت «بامبولک ۲، شهر آرزوها» سوق داد، برایمان بگویید. با توجه به این‌که سری اول این مجموعه پیش‌تر ساخته شده بود، اما کارگردان دیگری داشت، برایمان بگویید چطور شد شما کارگردان قسمت دوم این فیلم سینمایی شدید؟

این‌که یک پروژه‌ای که نسخه‌های قبلی آن ساخته شده، حالا به دست من سپرده می‌شود، طبیعتاً چالش‌هایی دارد. به‌خصوص وقتی که دو نسخه پیشین کارگردانان متفاوتی داشته‌اند و سبک‌هایشان نیز با هم فرق دارد. اما ایده اصلی «بامبولک» از ابتدا برای من جذاب بود. این فیلم درباره عروسکی است که در لحظات حساس و بحرانی زندگی کودکان ظاهر می‌شود و آرزوهایشان را برآورده می‌کند. داستان و ایده اصلی این بود که عروسک نقش یک منجی و همراه را ایفا کند که در دل قصه‌های کودکانه حضور دارد.

در نسخه قبلی فیلم، بیشتر بر جلوه‌های ویژه و استفاده از تکنولوژی CGI روی عروسک مانور داده شده بود، که به نظر من باعث می‌شد کودک و مخاطب با دنیای واقعی عروسک ارتباط کمتری برقرار کنند. من پیشنهاد دادم که جلوه‌های CGI کم شود و عروسک به شکل یک شخصیت مستقل و ملموس‌تر در فیلم حضور داشته باشد؛ یعنی عروسک به جای یک تصویر دیجیتال، به صورت عروسک واقعی و بازیگر در فیلم باشد تا بچه‌ها بتوانند بهتر با آن ارتباط برقرار کنند. خوش بختانه تهیه‌کنندگان نیز این پیشنهاد را پذیرفتند و این اتفاق کمک کرد فیلم به شکل طبیعی‌تر و صمیمانه‌تری روایت شود.

این تصمیم برای حذف بخش زیادی از جلوه‌های ویژه چه چالش‌هایی داشت و چگونه توانستید بین دنیای واقعی، بازیگران بزرگسال، بچه‌ها و عروسک تعادل برقرار کنید؟

این اتفاق یکی از سخت‌ترین چالش‌های من در پروژه بود. ما با سه دنیای متفاوت سروکار داشتیم: دنیای واقعی، بازیگران بزرگسال، بازیگران خردسال و در کنار آن، حضور عروسک به

عنوان یک شخصیت زنده. درواقع، باید تمام این عناصر در کنار هم قرار می‌گرفتند و هیچ‌کدام بر دیگری غالب نمی‌شد. این مسئله در حالی بود که زمان فیلم‌برداری محدود و شروع آن با تأخیر انجام شد، که فشار زمانی را دوچندان می‌کرد. از طرفی، باید عروسک به شکلی کاملاً باورپذیر و زنده در فیلم دیده می‌شد، بدون این‌که فضای فیلم بیش از حد کودکانه یا مصنوعی شود. هم چنین بازیگران خردسال باید بتوانند به‌طور طبیعی با عروسک تعامل کنند و بازی‌های آن‌ها با بزرگسالان نیز در یک توازن مناسب قرار می‌گرفت. این کار نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و تمرکز بالا بود.

درباره تیم بازیگری و نحوه انتخاب بازیگران، به‌خصوص بازیگران کودک، برایمان بیشتر بگویید. چطور

توانستید بین نسل‌های مختلف بازیگران تعادل ایجاد کنید؟

یکی از دغدغه‌های اصلی من این بود که فیلم سینمایی کودک، نه صرفاً یک سرگرمی سطحی، بلکه قصه‌ای جدی و قابل اعتنا باشد. بنابراین، در انتخاب بازیگران بسیار دقت کردم. برای نقش‌های بزرگسال، سراغ بازیگران باتجربه و حرفه‌ای رفتم تا بتوانند بار روایت فیلم را به خوبی به دوش بکشند. اما در انتخاب بازیگران خردسال، بیش از ۷۰۰۶۰ کودک تست دادند. دنبال کودکی بودم که صداقت و سادگی بازی‌اش طبیعی باشد، نه مصنوعی و ساختگی. متأسفانه در بعضی مواقع دیده‌ام والدین

بچه‌ها را به سمت بازی‌های مصنوعی هدایت می‌کنند، اما من خواستم بچه‌ها همان خود واقعی‌شان باشند. این موضوع برای من بسیار مهم بود، چون اساساً دنیای کودکان باید صادقانه به تصویر کشیده شود.

خوش بختانه توانستم با همکاری تیم خوب بازیگری و پشتوانه تئاتری که بعضی از این بچه‌ها داشتند، تعادل خوبی بین بازیگران خردسال و بزرگسال برقرار کنم.

وضعیت فعلی سینمای کودک را چطور ارزیابی می‌کنید؟ به نظرتان چه چالش‌هایی در این حوزه وجود دارد و چه راهکارهایی می‌توان برای رشد و توسعه آن پیشنهاد داد؟

متأسفانه یکی از مشکلات بزرگ سینمای کودک در ایران، سطحی بودن محتوا و کم عمق شدن داستان‌هاست. برخی فیلم‌ها تنها به دنبال کسب درآمد سریع و جذب مخاطب با شوخی‌ها و طنزهای سطحی هستند و این باعث می‌شود مخاطب به تدریج از سینمای کودک فاصله بگیرد. درحالی‌که سینمای کودک باید صادق، ساده و درعین حال عمیق باشد. کودکان به شدت با صداقت در قصه‌ها ارتباط برقرار می‌کنند و اگر حس کنند فیلم برایشان دست‌کاری شده است، ارتباطشان قطع می‌شود. من معتقدم باید به کودکان احترام گذاشت و قصه‌هایی روایت کرد که هم سرگرم‌کننده باشد و هم آموزنده و قابل تأمل.

نقش جشنواره‌های تخصصی کودک و نوجوان، به‌خصوص جشنواره فیلم کودک، را در این زمینه چگونه ارزیابی می‌کنید؟

جشنواره‌های تخصصی کودک نقش بسیار مهمی در ایجاد انگیزه برای فیلم‌سازان کودک دارند. این جشنواره‌ها ارزش و اعتبار خاصی به فضای فیلم‌سازی کودک می‌دهند و نشان می‌دهند که آثار کودکانه جایگاه ویژه‌ای دارند. امیدوارم این جشنواره‌ها با پشتکار و انرژی بیشتر برگزار شوند و بتوانند بودجه‌های مناسبی را برای تولید فیلم‌های باکیفیت کودکانه جذب کنند. چون این فیلم‌ها نه تنها سرگرمی برای کودکان هستند، بلکه بستر تربیتی و فرهنگی مهمی برای آینده کشور محسوب می‌شوند.

نظرسنجی

یزدان سلحشور

بهترین فیلم کودک: دزد عروسک‌ها (محمدرضا هنرمند)، سفر جادویی (ابوالحسن داوودی)
بهترین فیلم نوجوان: گال (ابوالفضل جلیلی)، بادکنک سفید (جعفر پناهی)، کل سریال - فیلم قصه‌های مجید - نان و شعر (کیومرث پوراحمد)
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: تمام شخصیت‌هایی که ایرج طهماسب [این اواخر به تنهایی] و حمید جبلی عرضه کردند.

عزیزالله حاجی‌مشهدی

بهترین فیلم کودک: باشو غریبه کو چک (بهرام بیضایی)
بهترین فیلم نوجوان: دوندۀ (امیر نادری)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: عباس کیارستمی
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

گفت‌وگو با جواد نوریان، کارگردان و داریوش باباییان، تهیه‌کننده «سفیدبرفی»

از چالش‌های کار با بازیگران کودک تا خلق قصه‌ای برای دنیای بچه‌ها

فیلم‌های کودکان همیشه جایگاه ویژه‌ای در سینمای ایران داشته‌اند و ساخت آن‌ها نیازمند نگاه ویژه و تخصصی است. جواد نوریان، کارگردان و داریوش باباییان تهیه‌کننده فیلم سینمایی «سفیدبرفی»، در گفت‌وگویی درباره چالش‌ها و ایده‌های پشت این اثر صحبت کردند.

به نظر شما جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و

نوجوانان اصفهان چه نقشی در دیده شدن فیلم‌ها دارد؟

من تقریباً در بیشتر دوره‌های جشنواره کودک حضور داشتم؛ چه با فیلم، چه بدون فیلم. جشنواره اصفهان یک جشنواره بین‌المللی واقعی است و خیلی از کشورها حسرت داشتن چنین رویدادی را دارند و از کشورهای مختلف برای حضور در آن می‌آیند. در دوران ابتدایی برگزاری، جشنواره جایگاه خوبی داشت. بعدها با تغییر مدیریت‌ها و جابه‌جایی محل برگزاری، از جمله انتقال موقت آن به کرمان و همدان، آسیب‌هایی دید. یادم هست وقتی جشنواره به همدان رفت، من با فیلم «راز دشت تاران» شرکت کردم و آن فیلم هفت جایزه

آقای نوریان ایده

«سفیدبرفی» چطور

شکل گرفت و قصه

آن چه حال و هوایی

دارد؟

در فیلم «سفیدبرفی»

قهرمان اصلی فیلم

بچه‌ها هستند و داستان درباره کودکان است و چالش‌هایی را که در فضای کودکان و خانواده‌ها دارند، نشان می‌دهد. من با توجه به مطالعاتی که داشتم، متوجه شدم مثلاً شخصیت‌هایی مثل مرد عنکبوتی یا بتمن که بچه‌ها می‌شناسند، برای آن‌ها قابل قبول نیست و ما سعی کردیم در «سفیدبرفی» کاراکترهایی خلق کنیم که بچه وقتی فیلم را می‌بیند، بتواند هم‌ذات‌پنداری کند و برایش باورپذیر باشد.

با توجه به این که بازیگران کودک که اصطلاحاً نابازیگر هستند یا تجربه زیادی ندارند، در فیلم شما حضور داشتند، چه محدودیت‌هایی برای یک‌دست کردن بازی‌هایشان داشتید؟

بله، شخصیت‌های کودک و نوجوان فیلم، اولین بارشان بود که بازی می‌کردند و پدر و مادرها هم برای بچه‌ها ارزش و احترام زیادی قائل بودند. یعنی خانواده‌هایی که بچه‌هایشان بازیگر فیلم بودند، خیلی همراهی کردند که خودش کمک بود. البته همان‌طور که خودتان هم اشاره کردید، کم‌تجربه بودن بچه‌ها چالش‌هایی هم داشت که خوش‌بختانه توانستیم از پس هدایتشان ببریم.

حالا که با فیلم «سفیدبرفی» در جشنواره حضور دارید، به نظرتان جشنواره کودک چقدر می‌تواند در موفقیت و دیده شدن فیلم‌های این ژانر تأثیرگذار باشد و در آینده در اکران هم اتفاق‌های مثبتی را برایشان رقم بزند؟

جشنواره کودک یک جشنواره تخصصی است و دوری‌ها با نگاه تخصصی‌تر انجام می‌شود. این حضور می‌تواند خیلی برای ما مثبت باشد. من همیشه اعتقاد دارم که فیلم‌های کودک باید با دقت و تخصص ساخته شوند و حضور در جشنواره کمک می‌کند این نگاه تقویت شود. من فکرمی‌کنم هیجان و معما برای بچه‌های نسل جدید جذاب است. بچه‌های امروز مثل ۴۰،۳۵ ساله‌ها فکر نمی‌کنند. تفکر انتاشان دارد رشد می‌کند و دنبال گرهِ‌های قصه و هیجان هستند.

منظورتان این است که جنس فیلم‌های ژانر کودک و آثاری که در جشنواره حضور پیدا می‌کنند نیز باید متفاوت باشد؟

قطعاً همین‌طور باید باشد. واقعاً باید کارها به روز باشند و از دنیایی که قدیم تروجود داشت، فاصله بگیرند. بچه‌های امروز نسبت به گذشته خیلی فرق کرده‌اند و فهم و آگاهی بیشتری دارند. علاوه بر به روز بودن، قصه باید جذاب و هیجان‌انگیز باشد که بچه‌ها را جذب کند. بچه‌ها لوازِم درک و فهم بیشتری نسبت به قبل دارند و این پیشرفت خیلی خوب است. نسل جدید خیلی بهتری می‌توانند با فیلم‌های مناسب ارتباط برقرار کنند.

آقای باباییان، شما به عنوان یکی از تهیه‌کنندگان نام‌آشنای سینمای ایران شناخته

شده‌اید. چطور شد تهیه‌کنندگی فیلم «سفیدبرفی» را برعهده گرفتید و این فیلم به

جشنواره کودک رسید؟

با توجه به این که من در سال‌های اخیر در حوزه سریال‌های نمایش خانگی و فیلم‌های سینمایی مختلف فعال بودم، بچه‌های اصفهان که برای کار به تهران آمده بودند، به دفتر شکوفا فیلم مراجعه کردند تا بتوانند فیلمی برای جشنواره کودک بسازند. در گفت‌وگویی که با آقای نوریان، کارگردان «سفیدبرفی»، داشتیم، تصمیم گرفتیم این پروژه را آغاز کنیم. با این که سرمایه‌گذاری در سینما امروز دشوار است و ضرر و زیان زیادی دارد، اما دوست داشتم ساخت این فیلم را تجربه کنم. چون به عقیده من ساخت فیلم در حوزه کودک از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و سینمای کودک نیز الفبای تصویری تربیت نسل آینده است.

من همیشه اعتقاد دارم باید از کارگردان‌های اول و فیلم‌سازان جوان حمایت کرد و به نوعی این رسالت را بر دوش خودم می‌بینم. فیلم «سفیدبرفی» هم با همین نگاه حمایتی ساخته شد؛ و از آن جایی که قصه‌ای دارد که به ارتباط پدر و مادرها با فرزندانشان می‌پردازد، فکرمی‌کنم برای مخاطب جذاب است و امیدوارم در جشنواره دیده شود و خانواده‌ها بچه‌هایشان را برای دیدن آن به سینما بیاورند.

گرفت. همان‌جا روی سن گفتم که این جشنواره باید به اصفهان برگردد، چون بنیان‌گذار اصلی آن همان شهر است. بعد با شهردار و استاندار وقت صحبت کردم و خوش‌بختانه جشنواره به اصفهان بازگشت. اصفهان شهر فرهنگ، هنر و خاطره است. جشنواره در این شهر معنا پیدا می‌کند و باید دوباره شور و هیجان سابقش را بازیابد. در یکی دو سال اخیر احساس می‌کنم شور و هیجان شروع جشنواره کمتر شده و به برنامه‌ریزی دقیق‌تری نیاز دارد. مدیران استانی باید با همکاری شهرداری و استانداری، برنامه‌هایی طراحی کنند تا جشنواره به یک رویداد فرهنگی پیرونی تبدیل شود، نه صرفاً یک مراسم تشریفاتی.

به نظرتان فیلم «سفیدبرفی» چقدر شانس دیده شدن

در جشنواره کودک امسال را دارد؟

فکرمی‌کنم چون فیلمی کودکانه است، برای بچه‌ها و دانش‌آموزان جذاب خواهد بود. قصه‌ای گرم و پرکشش دارد، هم بازیگران کودک در آن حضور دارند و هم چهره‌های شناخته‌شده بزرگ‌سال، مثل آقای مجید شهرباری، آقای گرمی، آقای امید علیمردانی و خشایار راد. به نظرم ترکیب این دو نسل، فیلم را دیدنی‌تر می‌کند و می‌تواند مورد توجه خانواده‌ها قرار بگیرد.

نمایش دو فیلم پرتعداد

«نوروز» و «پسر دلفینی ۲»

در دومین روز از برگزاری جشنواره، سانس ویژه دانش‌آموزان به فیلم سینمایی «نوروز» به کارگردانی سهیل موفق و «پسر دلفینی ۲» به کارگردانی محمد خیراندیش اختصاص پیدا کرد. «پسر دلفینی ۲» به کارگردانی محمد خیراندیش ساخته شده است. ناهید امیریان، حامد عزیزی، مریم جلیلی، ثریا قاسمی، شراره حضرتی، ارسلان جولایی، ژرژ پطرسی و تورج نصر از صدایپیشگان فیلم هستند.

«نوروز» نیز به کارگردانی سهیل موفق، نویسنده حمزه صالحی و تهیه‌کننده محمدرضا نادری، نخستین فیلم در تاریخ سینمای ایران است که با فرم و ساختاری رئالیسم جادویی درباره نوروز، آیین و رسوم، افسانه‌ها و اساطیر نوروزی ساخته شده است. روز گذشته و در نخستین روز از برگزاری جشنواره کودک، فیلم سینمایی «زیبا صدایم کن»، آخرین ساخته رسول صدرعاملی، در این بخش به اکران ویژه دانش‌آموزان جشنواره رسیده بود.

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۶ **شایرک**

خوبی را با تماشاگران قسمت کنند.»

سپس مهد جهان‌نوش، دیگر بازیگر این فیلم، با اشاره به سابقه بازیگری‌اش توضیح داد: «من از سال ۱۳۹۵ با حضور در آموزشگاه‌های مختلف فعالیت بازیگری خود را آغاز کردم و اولین بار در سال ۹۸ در تئاتر با رضا ثروتی همکاری کردم و برای تحصیل در بازیگری وارد هنرستان هنرهای زیبا شدم. اولین تجربه سینمایی من بازی در فیلم «پرونده باز است» آخرین اثر کیومرث پوراحمد اتفاق افتاد. اما بعد به مدت سه سال بی‌کار بودم. بسیار ناامید شده بودم و به مهاجرت فکر می‌کردم. تا این‌که با فراخوان شرکت در این فیلم روبه‌رو شدم. درواقع، زندگی من به قبل و بعد از حضور در این فیلم و نامزد شدن در جشنواره فیلم فجر تقسیم می‌شود.»

فرزین فلسفین، دیگر بازیگر «بچه مردم»، هم بیان کرد: «پیش از این در چند تئاتر و فیلم کوتاه همکاری داشتم. در یک فیلم سینمایی هم که در پیش‌تولید بود، نقش اصلی را داشتم و برایم حضور در آن بسیار اهمیت داشت. روزی در مدرسه بودم که کارگردان آن فیلم تماس گرفت و گفت پروژه تعطیل شده است. اما همان شب برای تست به دفتر تولید «بچه مردم» رفتم و با یک تیم حرفه‌ای مواجه شدم.»

در ادامه، کریمی در پاسخ به خبرنگار نوجوانی با اشاره به سابقه مستندسازی‌اش و بعد ساخت این سینمایی گفت: «فیلم‌های مستند من دارای فضایی طنزانه بود. هم‌چنین تجربه همکاری در هشت فصل «خندوانه» را داشتم و آیت‌های

نشست خبری فیلم سینمایی «بچه مردم»

زندگی ام به قبل و بعد از بازی در این فیلم تقسیم می‌شود

آن برنامه نیز دارای فضایی شیرین بود. ضمن این‌که به فضای چنین فیلم‌هایی علاقه داشتم و فکر می‌کنم تنها گونه‌ای بود که آن را بلد بودم.»

مهد جهان‌نوش با اشاره به سابقه حضورش به عنوان خبرنگار نوجوان در سی‌وچهارمین جشنواره فیلم کودک، بیان کرد: «روزی در این جشنواره یک بازیگر در نشست خبری گفت به صورت اتفاقی بازیگر شده و من گفتم چرا من نباید با این همه تلاش برای بازیگری انتخاب شوم. اما خوشحالم که امروز به جایگاهی که می‌خواستم، رسیدم.»

احسان احمدی، دیگر بازیگر نوجوان این فیلم، از تجربه بازی در این فیلم گفت: «از حضور در جشنواره بسیار خوشحالم. چند سالی بود که در دوره‌ها و فراخوان‌های بازیگری شرکت می‌کردم. اما در ابتدا این مسیر چندان برایم جدی نبود.»

در پایان این نشست، ایلیا یعقوبی، دیگر بازیگر این فیلم، گفت: «من چندین سال در عرصه فیلم کوتاه و تئاتر مشغول بازی بودم، اما بعد از شرکت در فراخوان‌های مربوط به فیلم‌های سینمایی نتیجه نمی‌گرفتم. تا این‌که با فراخوان «بچه مردم» آشنا شدم؛ آن هم زمانی که یک هفته تا فیلم‌برداری باقی مانده بود.»

به ما کرد. برای انتخاب بازیگران فراخوانی منتشر شد. برای مدت‌ها نتوانستیم بازیگر نقش‌های اصلی را انتخاب کنیم و ناامید شده بودیم، درحالی‌که بیش از دوهزار نفر برای تست آمده بودند. سینما هنر گرانی است و به همین دلیل، نیاز است تا مراحل مختلف آن به سرعت به سرانجام برسد. زمانی که مهد جهان‌نوش به دفتر آمد، صلاحی به من گفت به نظرم او را پیدا کردیم.»

در ادامه، فائزه یارمحمدی، نویسنده این اثر، توضیح داد: «تا کنون تمام فعالیت‌های خود به عنوان نویسنده را به صورت گروهی پشت سر گذاشته‌ام و به کار فردی علاقه و اعتقادی ندارم. معتقدم در مراحل نگارش اثر باید چند ذهن دخیل باشد تا نتیجه مناسبی حاصل شود. خوشحالم که کارگردان این فیلم در روند نگارش فیلمنامه حضور داشت و این موضوع در نتیجه نهایی تأثیر بسیار مثبتی داشت.»

در ادامه نشست این فیلم، سیاوش چراغی‌پور، از بازیگران «بچه مردم»، گفت: «از دیدن فیلم بسیار خوشحال شدم و از واکنش تماشاگران به هیجان آمدم. متأسفانه در ایام جشنواره فیلم فجر در تهران حضور نداشتم و به همین دلیل برای اولین بار به تماشای آن نشست، خوشحالم که «بچه مردم» در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان حضور دارد. بسیار خرسندم در این فیلم به عنوان بازیگر حضور داشتم و به نظرم این فیلم دارای سهم ویژه‌ای در سینمای ایران است. سازندگان توانستند لحظات واقعی را خلق کرده و حال

در ادامه برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان و در دومین روز از این رویداد که در شهر اصفهان برگزار می‌شود، نشست فیلم سینمایی «بچه مردم» به کارگردانی محمود کریمی برگزار شد. در این نشست که اجرایش را مژده لواسانی برعهده داشت، بازیگران «بچه مردم» نیز حضور داشتند.

محمود کریمی، کارگردان «بچه مردم»، درباره چگونگی شکل‌گیری ایده اولین فیلم بلندش گفت: «یوسف اصلانی در مجموعه‌ای با عنوان «بهشت امام رضا (علیه السلام)» فعالیت دارد. او در حدود ۲۰ سال درباره بچه‌های بی‌سرپرست که نشانی از آن‌ها ثبت نشده است، دغدغه‌ای داشت و با چند فیلم‌ساز موضوع ساخت این فیلم را مطرح کرده بود، اما به نتیجه مشخصی نرسیده بود. او به واسطه دوستی با سیدعلی احمدی این موضوع را مطرح کرد. احمدی در جریان علاقه‌ام به ساخت فیلم بلند قرار داشت و به همین دلیل این ایده را با من در جریان گذاشت. مراحل تحقیق و پژوهش طی شد و همه عوامل دست به دست هم دادند تا «بچه مردم» به ثمر برسد. از واکنش هیجان‌انگیز تماشاگران بسیار خوشحالم و معتقدم یک فیلم باید بیش از هر چیز به مذاق مخاطبان خوش آید و بتوانند با آن ارتباط برقرار کنند.»

کریمی هم چنین در بخش دیگری از صحبت‌هایش به نحوه انتخاب بازیگران اشاره و بیان کرد: «علی صلاحی برای انتخاب بازیگر و بازی‌گردانی کمک بسیاری

استقبال مخاطبان از رویای یک نوجوان اهل پرو

فیلم «در میان ابرها و صخره‌ها» به کارگردانی فرانکو گارسیا بچرا، محصول پرو و شیلی، داستان پسر نوجوانی را روایت می‌کند که ننگه داری و چوپانی گله لاما را بر عهده دارد و در آرزوی فوتبالیست شدن و موفقیت تیم فوتبال کشورش است. او نام فوتبالیست‌های مشهور، از جمله مارادونا و رونالدو را روی لاماهای خود گذاشته است. این فیلم که در سانس ۲۰:۳۰ به نمایش گذاشته شد، با استقبال داوران بخش کودک و نوجوان و والدین آن‌ها روبه‌رو شده بود. با این‌که اکران فیلم تا ساعاتی پس از وقت خواب بچه‌ها ادامه داشت، آن‌ها به تماشای فیلم «در میان ابرها و صخره‌ها» ادامه دادند. این فیلم یادآور سینمای کودک دهه ۶۰ ایران بود که به داستان‌های کودکان و نوجوانان ساکن روستا و مناطق دورافتاده می‌پرداخت.

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

تایپرک

۷

نشست رسانه‌ای فیلم سینمایی «موی گرگ»

سرمایه‌گذاران رغبتی به حمایت از فیلم‌هنری ندارند

زیسته، به راحتی به تصویر می‌گشود.

سپس محمدرضا عالی‌ور، بازیگر این فیلم، نیز به تجربه حضورش در «موی گرگ» اشاره کرد و توضیح داد: «برادر آقای نجفی یعنی جعفر نجفی یک اثر مستند از زندگی من ساخته است و عین شیوه زیسته من در «موی گرگ» تصویر شده و در طبیعی‌ترین حالت ممکن با نقش مواجه داشتم.»

کارگردان «موی گرگ» در ادامه صحبت‌هایش از انتخاب بازیگران فیلم گفت و توضیح داد: «کار با بازیگران کودک در این فیلم بسیار دشوار بود و چالش‌هایی را به همراه داشت. خوش بختانه بازیگران کودک این فیلم بداهه‌پردازان بسیار خوبی هستند.»

او در ادامه، در پاسخ به سؤال خبرنگار نوجوان درباره شیوه پایان‌بندی فیلم گفت: «پایان این اثر به شکلی رقم خورد که خود می‌تواند آغاز فیلم تازه‌ای باشد. ممکن است در آینده این ایده را ادامه دهم و دنباله‌ای بر آن کارگردانی کنم.» او همچنین اضافه کرد: «جنس سینمای هنری بسیار متفاوت است و اصولاً پرداختن به موضوعاتی نظیر آداب و رسوم و فرهنگ‌های متفاوت معمولاً دارای روایتی بی‌افت‌وخیز است. به کارگیری رویکردهای هیجان‌محور، حالت واقع‌گرایی فیلم را دچار خدشه می‌کند.»

در بخش دیگری از این نشست، عاقلی‌زاده بیان کرد: «فریدون نجفی جنس متفاوتی از سینما را دنبال می‌کند و همراه شدن با آن نیازمند صرف زمان بیشتر از سوی مخاطب است. در سراسر دنیا سینمای ایران با فیلم‌های کیارستمی شناخته می‌شود که در آن‌ها طبیعت و اقلیم ایران نقشی پررنگ برعهده دارد. در «موی گرگ» نیز با شخصیت‌هایی مواجه هستیم که جای آن‌ها در کوچه و خیابان‌های شهری خالی است و به نظر می‌آید روی ساخت چنین آثاری سرمایه‌گذاری شود.»

نجفی نیز درباره گروه مخاطبان فیلم گفت: «من در تلاش هستم در مرز میان سینمای «برای کودک» و «درباره کودک» حرکت کنم تا قصه‌ها و روایت‌ها بتوانند به صورت هم‌زمان مخاطبان نوجوان و بزرگسال را با خود همراه کنند. ضمن این‌که دغدغه من این بود تا فیلم به صورت سند تصویری باقی بماند و چندان به معادلات گیشه توجه نداشته‌ام.»

او همچنین به سینمای فولکلور هم پرداخت و در همین باره توضیح داد: «برای ساخت این فیلم‌ها باید در جغرافیا و فرهنگ خاصی زیست کرد و این موضوع چالش‌هایی نظیر برخورداری از زیرنویس برای فیلم‌ها را ایجاد می‌کند. در نتیجه، ممکن است همراهی بخشی از مخاطبان را به دست نیآورد. ضمن این‌که تجربه ساخت فیلم «خاتی» نشان داد همراه کردن بازیگران در مناطق جغرافیایی بومی کار آسانی نیست و به دلیل مسائل این چنینی چندین بار گروه بازیگران این فیلم تغییر کرد. از سوی دیگر، بسیاری از سرمایه‌گذاران حاضر نیستند از تولید فیلم‌های این چنینی حمایت کنند.»

در پایان این نشست، علم‌الهدی، تهیه‌کننده این اثر سینمایی نیز بیان کرد: «آموزش و پرورش باید بستری برای تغییر عادت فیلم‌دیدن دانش‌آموزان فراهم کند. این وزارت‌خانه به دلیل رسالتی که در پرکردن اوقات فراغت دانش‌آموزان دارد، می‌تواند در تغییر ذائقه تماشاگران نقش مهمی برعهده داشته باشد.»

«دغدغه‌مندی فریدون نجفی نسبت به کودکان و محیط زیست بسیار شایسته تقدیر است.»

سپس محمدرضا عالی‌ور، بازیگر، به روند ساخت این فیلم اشاره کرد و توضیح داد: «فیلم «موی گرگ» با سختی‌های بسیار زیادی ساخته شد و خوشحالم که در این اثر با خواهرم هم‌بازی بودم. سال ۸۶ در تست بازیگری شرکت کردم و همین موضوع باعث شد در فیلم‌های مختلفی با فریدون نجفی همکاری کنم.»

در ادامه این نشست رسانه‌ای، خبرنگار نوجوان درباره قالب فیلم‌برداری مستندگونه این اثر سؤال پرسید، که نجفی این‌طور پاسخ داد: «تلاش کردم این فیلم به صورت مستندگونه فیلم‌برداری شود تا روایت آن باورپذیری بیشتری داشته باشد و مخاطب بتواند هرچه بیشتر با آن ارتباط برقرار کند.»

علم‌الهدی نیز در پاسخ به خبرنگار نوجوان دیگری درباره اهمیت سینما بیان کرد: «وظیفه فیلم‌سازان است که ارزش اقلیم را به عنوان یک رسالت مهم در کانون توجه قرار دهند تا کودکان و نوجوانان با قدمت یک تمدن چندین هزار ساله و طبیعت بکر آن آشنا شوند.»

بخش دیگر این نشست به صحبت‌های پویا عاقلی‌زاده، تدوین‌گر این فیلم اختصاص یافت. او گفت: «یادم است زمانی که با فیلم مواجه شدم، بسیار نسبت به آن علاقه و اشتیاق پیدا کردم. نجفی دارای یک نگاه سوژکتیو است و آن‌چه را که

در دومین روز از برگزاری سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان، نشست رسانه‌ای فیلم سینمایی «موی گرگ» به کارگردانی فریدون نجفی با اجرای مژده لواسانی برگزار شد.

فریدون نجفی، کارگردان فیلم سینمایی «موی گرگ»، در نشست فیلم‌ش گفت: «پیش از آن‌که فیلم‌ساز باشم، خود را یک فعال محیط زیست می‌دانم. من در منطقه‌ای زیست کرده‌ام که دارای آداب و رسوم و فرهنگ ویژه‌ای است. به نظرم موضوعات مطرح‌شده در این فیلم هنوز در برخی نقاط کشور مسئله است. مثلاً وجود برخی خرافات باعث شد به دنبال ساخت «موی گرگ» بروم.»

او هم چنین بیان کرد: «کودکان دارای معصومیت هستند و حرف‌های مهمی را می‌توان با زبان آن‌ها به جهانیان ارائه کرد.»

در ادامه این نشست، امیرحسین علم‌الهدی با اشاره به سبک فیلم‌سازی نجفی توضیح داد: «سینمای فریدون نجفی دارای حس‌وحال بسیار خوبی است و به همین دلیل، نتیجه آن نیز به دل می‌نشیند. من همواره مشتاق تماشای فیلم‌های او بوده‌ام. برای رشد و گسترش سینمای ملی باید به مسائل مربوط به اقوام در آثار سینمایی‌مان توجه شود و امیدوارم در سال‌های آینده بتوانیم از سایر اقوام نیز شاهد نمایش فیلم باشیم.»

در بخش دیگری از این نشست، سولماز منصوری، مجری طرح «موی گرگ» گفت:

نمایش و نقد و بررسی آثار پس از جشنواره در تهران

۸

شایرک

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

چین، دانمارک، کره جنوبی، اسپانیا، آلمان، اسلواکی، کانادا و اسلونی فیلم‌هایی دریافت کردیم. بسیاری از این آثار تولید مشترک هستند. برای مثال «مچیک گاردن» محصول مشترک جمهوری چک، اسلونی و فرانسه است. فیلمی از تاجیکستان نیز که نخستین نمایش جهانی‌اش در جشنواره شینگل آلمان بوده، امسال در جشنواره ما حضور دارد و صاحب اثر به همراه بازیگر فیلم نیز مهمان ما خواهند بود.

در دعوت از مهمانان خارجی با چه چالش‌هایی مواجه شدید؟

ما معمولاً از صاحبان آثار دعوت می‌کنیم، اما به دلیل برخی ملاحظات، حضور مهمانان خارجی امسال محدودتر بود. با این حال، از دبیران جشنواره‌های معتبر جهانی دعوت کردیم تا زمینه‌ای برای دیده شدن فیلم‌های ایرانی فراهم شود. برخی از مهمانان نیز در قالب ورکشاپ‌ها حضور دارند؛ از جمله نمایندگان از روسیه و عراق. با توجه به شرایط، از تمام ظرفیت‌های ممکن بهره گرفتیم تا جشنواره کودک امسال پربار باشد.

سرفصل‌های ورکشاپ‌ها چیست؟

دو کارگاه اصلی برگزار می‌شود: «مؤلف و مخاطب» با حضور سرگئی استراسووی و «شخصیت اصیل در انیمیشن» با حضور انس احسان. هم‌چنین از ظرفیت دانشگاهی اصفهان استفاده شده و دانشجویان هنر برای شرکت در این کارگاه‌ها دعوت شده‌اند.

جایگاه بین‌المللی جشنواره فیلم کودک و نوجوان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

جشنواره‌ها معمولاً با نام شهری که در آن برگزار می‌شوند، شناخته می‌شوند و جشنواره فیلم کودک و نوجوان نیز با نام اصفهان شناخته شده است. خوش‌بختانه این جشنواره در سطح جهانی جایگاه خوبی دارد و می‌توان آن را در رده جشنواره‌های معتبر بین‌المللی دانست.

در مقایسه فیلم‌های ایرانی و خارجی، چه نکاتی توجه شما را جلب کرد؟

یکی از چالش‌های جهانی، کمبود فیلم‌های کودک با کیفیت است. در میان آثار امسال، «باغ جادویی» یک استاپ‌موشن ساده اما با موضوعی جهانی بود که شخصاً بسیار دوستش داشتم. آن‌چه اهمیت دارد، توانایی فیلم در برقراری ارتباط با مخاطب است. آثار منتخب امسال، با وجود تفاوت‌های فرهنگی، همگی دغدغه‌های کودکان را به خوبی منتقل کرده و مخاطب کودک را تا پایان با خود همراه می‌کنند.

ارزیابی شما از وضعیت فعلی فیلم‌های ایرانی و خارجی چیست؟

پس از چند سال دوری، امسال دوباره به جشنواره پیوستم. آثار انتخاب‌شده، با توجه به ظرفیت‌های سینمای کودک در ایران، قابل توجه‌اند. اگرچه تعداد فیلم‌ها نسبت به برخی دوره‌ها کم‌تر است، اما انسجام و کیفیت آثار در بخش ملی چشم‌گیر است. به نظر، ارزش محتوا مهم‌تر از کمیت است و امسال از ظرفیت موجود به خوبی استفاده شده است.

اگر صحبت پایانی دارید، بفرمایید.

همواره تلاش کرده‌ایم دایره کودکان و نوجوانان را جدی بگیریم. داوران نوجوان بین ۱۲ تا ۱۶ سال، پس از فراخوان و بررسی شرایط، انتخاب می‌شوند. این مدل دایره مشابه جشنواره جیفونی است. ما نیز از کشورهای مختلف داور نوجوان دعوت می‌کنیم. که امسال از طریق مدرسه بین‌الملل انجام شده و داوران از میان فرزندان سفرا، دو تابعیتی‌ها و خانواده‌های دیپلمات‌ها انتخاب شده‌اند. این داوران، مانند داوران اصلی، ۱۲ فیلم بلند را می‌بینند و پروانه زرین را به فیلم منتخب خود اهدا می‌کنند.

امیدوارم این تجربه برای کودکان و نوجوانان نه تنها خاطره‌ساز، بلکه آغازگر مسیر تازه‌ای در نگاهشان به سینما و جهان باشد؛ جایی که صدایشان شنیده و نگاهشان جدی گرفته شود.

گفت‌وگو با محمد رضا تشکری، مدیر بخش بین‌الملل جشنواره

تنوع جغرافیایی آثار امسال جشنواره چشم‌گیر بود

محمد رضا تشکری که مسئولیت مدیریت بخش بین‌الملل جشنواره را برعهده دارد، در سی و هفتمین دوره این رویداد در شرایطی متفاوت نسبت به گذشته این بخش را سامان داد. او بر این باور است که با وجود چالش‌هایی که برنامه‌ریزی برای این بخش از جشنواره در شرایط کنونی وجود داشت، تلاش شده تا مناسب‌ترین آثار امکان حضور در این جشنواره را به دست بیاورند.

دعوت از مهمانان خارجی، یکی دیگر از سرفصل‌های کارهایی بوده که تشکری باید در بخش بین‌الملل جشنواره مدیریت می‌کرد. برای سامان یافتن این بخش هم امکانات موجود بررسی شده و ضمن تمرکز بر مناسب‌ترین گزینه‌ها از مهمانان دعوت شده تا در این رویداد حضور داشته باشند. او با اشاره به این‌که با هدف بیشتر دیده شدن آثار ایرانی از مدیران جشنواره‌های خارجی دعوت به عمل آمده، این نکته را نمایان می‌کند که بخش دعوت از مهمانان جشنواره با رویکردی هدف‌مند پیش رفته است.

او که مسئولیت مدیریت بخش بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی را هم برعهده دارد، تأکید می‌کند که فیلم‌های حاضر در این دوره از جشنواره دغدغه‌های کودکان را به خوبی منتقل می‌کنند.

بخش بین‌الملل جشنواره امسال چه ویژگی‌هایی دارد؟ با توجه به شرایط موجود، برگزاری این بخش با کیفیت بالا دشوار به نظر می‌رسد. روند کار چگونه پیش رفت؟

با وجود محدودیت‌ها، موفق شدیم ۱۸۳ اثر را بازبینی کنیم. از میان آن‌ها، ۹ فیلم بلند برای بخش مسابقه بین‌الملل انتخاب شد و سه فیلم ایرانی نیز به این

مجموعه اضافه شد. در مجموع، ۱۲ فیلم بلند و ۹ فیلم کوتاه (ترکیبی از انیمیشن و ژانر) در این بخش حضور دارند. هم‌چنین چهار فیلم ایرانی دیگر نیز در بخش بین‌الملل گنجانده شده‌اند که در نهایت، ۱۸ فیلم خارجی را شامل می‌شود.

چه کشورهایی بیشترین مشارکت را داشتند؟

تنوع جغرافیایی آثار امسال چشم‌گیر بود. از کشورهای جمهوری چک، پرو، شیلی،

نمایش رایگان فیلم‌های جشنواره در تهران برای خبرنگاران

محمدرضا فرجی، مدیر امور سینماهای سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، درباره برنامه نمایش فیلم‌های این رویداد در تهران و سایر شهرستان‌ها گفت: «امسال برای جشنواره کودک در تهران پنج سالن سینمایی انتخاب شده است؛ سینما فرهنگ، موزه سینما، سینما سروش، سینما تماشیا و سینما مگامال. هم‌چنین یک ردیف نیز برای خبرنگاران در هر سالن در نظر گرفته شده تا در صورت تمایل، امکان تماشای فیلم‌ها برای آنان فراهم باشد. این انتخاب با توجه به جمعیت، جغرافیا و پراکندگی صورت گرفته تا دسترسی مخاطبان، کودکان، نوجوانان و دانش‌آموزان راحت‌تر باشد.»

فرجی با اشاره به تعداد فیلم‌های در حال اکران نیز توضیح داد: «همه هشت فیلم جشنواره در همه سالن‌ها نمایش داده نمی‌شوند، بلکه تقسیم‌بندی شده‌اند. ممکن است چهار فیلم در یک سالن و چهار فیلم دیگر در سالنی دیگر پخش شود.»

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی‌وهفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

تایرک

۹

🔗 به عنوان داور بخش کودکان و نوجوانان در جشنواره حاضر شده‌اید. این

تجربه را چطور می‌بینید و چه حسی نسبت به آن دارید؟

فضای جشنواره بسیار شاد است و از حضور در این رویداد و بودن در میان این جمع صمیمی بسیار خوشحالم. تنوع دیدگاه‌ها درباره فیلم‌ها بین داوران کودک و نوجوان بسیار هیجان‌انگیز است و این مسئله تجربه ارزشمندی برای من است. برای من، حضور در این جشنواره فرصتی هیجان‌انگیز به شمار می‌آید. البته این تجربه با چالش‌هایی همراه است، اما درعین حال لحظات شیرین و سرگرم‌کننده‌ای نیز دارد.

🔗 تاکنون تجربه داوری در جشنواره فیلم را داشته‌اید؟

این اولین حضور من در یک جشنواره فیلم است و تجربه‌ای متفاوت و به یادماندنی برای من خواهد بود.

🔗 یکی از اصلی‌ترین بخش‌های جشنواره، تماشای فیلم است. نظرتان در مورد

فیلم‌هایی که در این دوره از جشنواره موفق به دیدن آن شده‌اید، چیست؟

اولین فیلمی که دیدم، فیلمی طنز با موضوع سبک زندگی بود. فیلم را دوست داشتم، اما فیلم بیشتر مناسب کودکان بود. در مورد دومین فیلمی که دیدیم، باید بگویم که این هم به اندازه فیلم اول خوب بود و جلب توجه می‌کرد. درعین حال، باید به این نکته اشاره کنم که برای خود من به صورت شخصی خیلی جذاب نبود. فیلم سوم بسیار جذاب و قابل توجه بود و از آن لذت بردم. داستان این فیلم درباره پسر و دختری در یک روستا بود که برای من بسیار تازگی داشت و غیرمنتظره بود.

🔗 اگر بخواهید به مهم‌ترین نکته‌ای که در جریان حضور در جشنواره به آن

رسیدید، اشاره کنید، به چه موردی می‌پردازید؟

شرکت در این جشنواره فرصت ارزشمندی برای مشاهده نحوه فعالیت بود؛ این‌که چطور می‌توان در چنین محیطی دور هم جمع شد و با احترام متقابل که در میان افراد حاضر در جشنواره، دیده می‌شود، یک کار جمعی را پیش برد. رویه‌رو شدن با این نکته برای من بسیار جذاب است.

🔗 به این موضوع اشاره کردید که برای اولین بار است در مقام داور در جشنواره‌ای

حضور یافته‌اید. برای من جالب است که بدانم در جریان تجربه تماشای فیلم به عنوان داور و تماشاگری معمولی چه تفاوتی را مشاهده می‌کنید؟

تفاوت زیادی بین تماشای فیلم به عنوان مخاطب عادی و داور وجود دارد. هنگامی که فیلم را به عنوان تماشاگر معمولی می‌بینید، معمولاً به جزئیات کوچک توجه نمی‌کنید. اما به عنوان داور، لازم است که همه جنبه‌های فیلم، از جمله موسیقی، روایت و عناصر بصری را به دقت بررسی کنید و نظرات تخصصی خود را ارائه دهید. در این دو نوع مشاهده فیلم می‌توانید تفاوت جدی را در بخشی که به عنوان تمرکز روی جزئیات شناخته می‌شود، ببینید؛ این‌که وقتی شما مخاطبی معمولی هستید، لازم نمی‌دانید به همه جزئیات توجه کنید. اما به عنوان داور، توجه به این جزئیات مهم‌ترین کاری است که باید به آن بپردازید.

🔗 با چه خاطره‌ای جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان را ترک خواهید کرد؟ آیا

این را تجربه‌ای مفید برای خود می‌دانید؟

همان‌طور که پیش از این اشاره کردم، حضور در این جشنواره و دیدن فیلم‌ها توانست یک تجربه تازه و نو را برای من سبب شود. فیلم دیدن با تعدادی از بچه‌هایی که هم‌سن و سال هستند و در ادامه صحبت کردن درباره فیلم‌ها با آن‌ها یک اتفاق ویژه بود که در این جشنواره رخ داد.

گفت‌وگو با میخایلو الکسیینکو، داور بخش کودک و نوجوان

اولین تجربه در جشنواره فیلم؛ از هیجان حضور تا نگاه منتقدانه

جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان به گونه‌ای طراحی شده که فقط در یک مسیر تک‌بعدی که متمرکز روی نمایش فیلم‌هاست، پیش نرود، بلکه در این رویداد بخش‌های مختلفی در نظر گرفته شده تا به واسطه آن، بتوان جشنواره را پربارتر و شورانگیزتر برگزار کرد.

یکی از ستون‌های اصلی شکل‌دهی این رویکرد، تعریف‌کردن بخشی به عنوان داوری کودکان و نوجوانان است. کودکان و نوجوانانی که در روزهای برگزاری جشنواره گرد هم می‌آیند، با هم فیلم می‌بینند و تبادل نظر می‌کنند. نتیجه این تبادل نظرها زمینه داوری فیلم‌ها را فراهم و آرای آنان را به نفع آثار مختلف تعریف می‌کند.

در این دوره از جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان نیز تعدادی از کودکان و نوجوانان غیرایرانی در شهر اصفهان در محل برگزاری جشنواره گرد هم آمده‌اند تا فیلم‌ها را مورد داوری قرار دهند، به جزئیات موجود در آثار بپردازند و درباره آن‌ها اظهار نظر کنند.

یکی از این داوران میخایلو الکسیینکو، پسری ۱۷ ساله اهل اوکراین، است که امسال برای نخستین بار در جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان حاضر می‌شود و مسئولیت داوری را برعهده می‌گیرد. این مسئولیت برای او هیجان را به همراه دارد و وقتی قرار است درباره تجربه خود برای حضور در این رویداد صحبت کند، این هیجان دوچندان می‌شود.

در ادامه، حاصل گپی کوتاه با این داور نوجوان جشنواره که به نمایندگی از داوران نوجوان سخن می‌گفت، می‌آید.

زهره مشتاق

بهترین فیلم کودک؛ خانه دوست کجاست؟، چکمه، کیسه برنج
بهترین فیلم نوجوان؛ قصه‌های مجید
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان؛ محمد علی طالبی، کیومرث پورا احمد، عباس کیارستمی
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان؛ عروسک‌های خونه مادر بزرگه و مدرسه
موش‌ها، کلاه قرمزی و پسر خاله و البته عروسک‌های مجموعه‌های ایرج طهماسب

ندا قوسی

بهترین فیلم کودک؛ گلنار
بهترین فیلم نوجوان؛ سیزده (به خاطر رویکرد جدیدی که داشت و توجه به
معضلات زندگی کودکان طلاق را واقع‌بینانه تصویر و مطرح می‌کرد.)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان؛ کیومرث پورا احمد و کامبوزیا پرتوی
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان؛ بدون مکث مجید در دهم
می‌درخشد.

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شایرک

۱۰

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

میثم شمسی، کارگردان فیلم «هیچکس خانه نیست»

روایتی ساده از تأثیر رسانه

بر کودک

سیاوش ساعدپناه، کارگردان فیلم «دوچرخه آبی»

روایت شاعرانه از کودکی

در اورامانات

جرقه اولیه: خاطرات کودکی

ایده اصلی این فیلم از خاطرات کودکی‌مان شکل گرفت؛ زمانی که با دیدن یک انیمیشن یا کارتون، تا مدت‌ها تحت تأثیر آن قرار می‌گرفتیم و دوست داشتیم شبیه شخصیت‌های آن شویم. اگر درباره پلیس بود، حس می‌کردیم پلیس شدن جذاب است. اگر درباره فوتبالیست‌ها بود، آرزو می‌کردیم ما هم یکی از آن‌ها باشیم. همین اتفاق برای کودک داستان فیلم ما هم رخ می‌دهد.

جرقه اولیه: زندگی کودکان در اورامانات

ایده اصلی ساخت فیلم را همکارم، بهمن شریفی ارائه داد. حدود ۲۰ سال پیش، زمانی که ایشان در منطقه اورامانات کردستان تدریس می‌کرد، شرایط سختی بر منطقه حاکم بود؛ برف سنگین، محدودیت‌های حمل‌ونقل و دانش‌آموزانی که با دوچرخه به مدرسه می‌آمدند. در آخرین روز کاری خود در روستای بندول، تصمیم گرفت دوچرخه فرزندش را به یکی از دانش‌آموزان محلی که پسرزالی بود، اهدا کند. دوچرخه را در قهوه‌خانه‌ای که منتظر وانت بودند، جا گذاشت و اتفاقات بعدی الهام‌بخش داستان فیلم شد.

پروسه فیلم: بدون امکانات و بودجه

ساخت این فیلم اولین تجربه من در فیلم‌سازی بود و با این‌که در شهر ساوه، بدون دسترسی به انجمن سینمای جوان یا زیرساخت حرفه‌ای زندگی می‌کنیم، این مسیر برای ما پرچالش‌آمیز بود. با کمترین امکانات و بودجه، و فقط با تکیه بر انگیزه شخصی، موفق شدیم فیلم را بسازیم. پیش تولید حدود دو ماه طول کشید تا بازیگر کودک را پیدا کنیم.

پروسه تولید: همکاری و هم‌دلی تیم تولید

مرحله پیش تولید حدود چهار ماه به طول انجامید. یکی از چالش‌ها، یافتن پسری با ویژگی‌های ظاهری مورد نظر بود که به صورت تصادفی در نزدیکی یک تعمیرگاه با او آشنا شدم و پس از صحبت با خانواده‌اش، پس از امتحانات فیلم‌برداری را در لوکیشن آغاز کردیم. فیلم‌برداری حدود پنج روز طول کشید.

دغدغه اصلی: تأثیر رسانه بر کودکان

مهم‌ترین دغدغه‌ام در ساخت این فیلم، نشان دادن تأثیر رسانه بر کودکان بود. امروز بچه‌ها بیشتر وقتشان را با رسانه‌ها می‌گذرانند؛ انیمیشن، فیلم‌های کودک و نوجوان، بازی‌های رایانه‌ای... همه این‌ها می‌توانند به شدت بر ذهن و رفتار آن‌ها اثر بگذارند. اگر محتوای خوب و ارزشمند تولید شود، رسانه می‌تواند ابزاری مؤثر برای تربیت نسل آینده باشد.

دغدغه اصلی: روایت شاعرانه و فضای اومانیزم

مهم‌ترین هدف ما در این فیلم، ایجاد فضایی شاعرانه و انسانی بود که امیدواری را منتقل کند و کودکان بتوانند از دیدن آن لذت ببرند. سعی کردیم با بهره‌گیری از عناصر بصری ساده اما الهام‌بخش، دنیایی بسازیم که حس خیال‌پردازی را به مخاطب منتقل کند.

نمایش جشنواره‌ای: نقد سازنده

هدف اصلی نمایش فیلم در جشنواره، محک‌زدن خودم و دریافت بازخورد منتقدان است. نظرات آن‌ها بسیار ارزشمند است و کمک می‌کند در پروژه‌های آینده بهتر عمل کنیم. البته بازخورد مخاطبان کودک و نوجوان هم اهمیت ویژه‌ای دارد و واکنششان چه در حد لبخند یا سکوت به من نشان می‌دهد چقدر اثر توانسته با آن‌ها ارتباط برقرار کند.

نمایش جشنواره‌ای: عقاید منتقدان و تماشاگران ایرانی

پیش از حضور در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان، این فیلم در چند جشنواره خارجی، از جمله جشنواره هند و هیل‌تاپ نیز به نمایش درآمد. اما حضور در جشنواره اصفهان برایم جایگاه خاصی دارد. خوشحالم که فیلم در این جشنواره مهم اکران می‌شود و مشتاقم نظرات منتقدان و تماشاگران ایرانی، به ویژه کودکان و نوجوانان، را بشنوم و از بازخوردهای آن‌ها استفاده کنم.

منوچهر دین پرست

بهترین فیلم کودک: شهر موش ها
بهترین فیلم نوجوان: بچه زنگ
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مرضیه برومند
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: امپرو (دونده)

فرهاد خالدي نیک

بهترین فیلم کودک: گربه آوازه خوان (کامبوزیا پرتوی)
بهترین فیلم نوجوان: صبح روز بعد (کیومرث پورا حمد)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ایرج طهماسب
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: مجید

شماره سوم

دوشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

تایارک

۱۱

حمید عزیزی، کارگردان فیلم «گربه سیاه»

قصه ای موازی از امید، ترس

وفداکاری

نوید صولتی، کارگردان فیلم «فرشته و شکاربان»

انتخاب، بین احساس و منطق

جرقه اولیه: گربه سیاه

ایده اولیه این فیلم از تعقیب پسر بچه ای که به دنبال گربه ای سیاه می گشت، شکل گرفت. قصه به گونه ای نوشته شد که تک بعدی به نظر برسد، اما در ادامه با پیچیدگی هایی مواجه شد که به آن عمق بخشید. یکی از این پیچیدگی ها، خانه یک پیرمرد در محله بود که بچه ها از آن می ترسیدند و برای همین راه مدرسه شان را دور می زدند تا از آن خانه عبور نکنند.

پروژه تولید: فیلم برداری باموبایل

پیش تولید این فیلم چند ماه طول کشید. در مرحله انتخاب بازیگر، از هنرجویان چند مؤسسه تست گرفتیم. پس از چندین جلسه تمرین، موفق شدیم که حتی با موبایل فیلم برداری کنیم و کار به نتیجه برسد. یکی از چالش هایمان، استفاده از گربه ها بود. شخصیت اصلی فیلم گربه سیاه بود که در طول فیلم برداری مجبور شدیم از چندین گربه مختلف استفاده کنیم. ساخت فیلم تقریباً یک هفته طول کشید.

پروژه تولید: دشواری انتخاب بازیگر

نوشتن فیلمنامه حدود سه سال طول کشید. انتخاب لوکیشن شمال کشور به دلیل هزینه های بالا و نیاز به بودجه بیشتر، پروژه تولید را سخت تر کرد. مشکل بزرگ تر اما انتخاب بازیگر کودک بود. ما به دنبال پسری بودیم که هم زبان لری بلد باشد، هم صدای خوبی برای خواندن شعرهای فیلم داشته باشد و هم بازیگر خوبی باشد. این انتخاب پروژه طولانی و سختی را پشت سر گذاشت تا در نهایت، توانستیم بازیگر مناسب را پیدا کنیم.

دغدغه اصلی: قصه موازی

من خواستم دو داستان موازی را روایت کنم که در نهایت، به یکدیگر پیوند می خورند. قصه اصلی، داستان پسر بچه ای است که به دنبال گربه سیاه می گردد و از طرفی دیگر، داستان یک خانه قدیمی و پیرمردی که در آن زندگی می کند، پیش می رود. بچه ها از این خانه می ترسند، و این ترس باعث می شود که راه مدرسه شان را دور بزنند.

دغدغه اصلی: هماهنگی بازیگر با فضای فیلم

یکی از چالش های بزرگ من در این فیلم، کارکردن با بازیگر کودک بود. بازیگران کودک معمولاً تجربه کمی دارند و از طرفی، نمی توانند مدت طولانی کار کنند، زیرا زود خسته می شوند و این موضوع برای فیلم برداری یک چالش است. در ضمن، فیلم ما یک فیلم موزیکال است که فضای فانتزی و رمانتیک دارد، بنابراین پیدا کردن بازیگری که هم صدای خوبی داشته باشد و هم بتواند با فضای خاص فیلم هماهنگ شود، کار سختی بود.

نمایش جشنواره ای: شخصیت جانبازان

بازی های بچه ها و هم چنین حضور طنز در دیالوگ ها، باعث می شود فیلم جذاب و خوشایند باشد. با این که قصه توسط کودکان روایت می شود، هدف اصلی این فیلم انتقال مفاهیمی عمیق تر به بزرگسالان است. در واقع، فیلم قصد دارد شخصیت های جانبازان کشور را به نسل آینده نشان دهد و به کودکان و بزرگسالان یادآوری کند که باید به ارزش های این قهرمانان توجه کنند.

نمایش جشنواره ای: ارتباط مخاطبان با فیلم

حضور فیلم در جشنواره های کودک و نوجوان، به ویژه جشنواره هایی که داوران کودک دارند، برای من اهمیت زیادی دارد. وقتی یک فیلم در جشنواره تخصصی کودکان و نوجوانان نمایش داده می شود، ویژگی های خاص آن فیلم بیشتر مورد توجه قرار می گیرد. برای من مهم است که کودکان و نوجوانان با فیلم ارتباط برقرار کنند و دغدغه های آن ها در فیلم منعکس شود.

شیرک

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی
فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شناسنامه

دبیر: حامد جعفری

زیر نظر مدیر روابط عمومی سید محمد صادق لواسانی

سردبیر: سمیه علیپور

تحریریه: لیلا علیپور، نژاد پیکانیان، درساختندگی

دبیر عکس: معین باقری

عکس: عرفان کوچاری، مریم بهرامی پور، سارا ارفع الریفی

زینب قادری و سبحان بیرانوند

ویراستار: شیدا محمد طاهر

باتشکراز: سمیرا افتخاری، عطیه موزن، مریم جودکی و شراره داودی

